

zverinski: zw̄erinsk; tū je pā zw̄erinsk, nē pā čl̄awīešk
zverižiti: zw̄eriſf, -iš, -ižu, -ižla,
 -ižen skriviti na vse strani
zvest: zw̄iəst, -a; zw̄iəst pāslūšę
 pazljivo posluša
zvestoba: zw̄estōba
zvezati: zw̄iəzgat, zw̄iəžem; z.
 lōnc; z. būkwę
zvezda: zw̄iəzdę
zvezdica: zw̄iəscą
zveziti: zw̄iəſt, zw̄iəš, zw̄iəžu,
 zw̄iəžen; s. sę
zvijača: zw̄ejāčę
zvijačen: zw̄ejāčę
zvijačnik: zw̄ejāčęk človek, ki
 hoče vse le z zvijačo doseči
zvijačnost: zw̄ejāčnast
zvijati: zw̄iwať; zw̄iwať sę; kāčę
 sę zw̄iwa; zrūšu līes sę zmīrām
 zw̄iwa
zvirati se: zw̄iərat sę; kęj sę
 zw̄iəraš; atrōć sę zw̄iəraje
zvišati: zw̄išet, -em
zviti: zw̄eł, zw̄ijem, zw̄i, zw̄eł,
 zw̄iła, zw̄it; z. sę; s tārtę zw̄it;
 dīelę, žāγancę sę ję zw̄ila; zw̄it
 prekanjen

zvleči: kūęp zulęčt, zulęčę, zu-
 lęku, zulęčkla
zvon: zyūən, -a; tā wīelk z.; tā
 māl zyūən pōję; pat čenę-
 wāršk zyūən
zvonček: zyōnčk zvonec; galan-
 thus
zvonec: zyōnc; žwīnsk z.
zvonik: samo v zvezi pād zyuni-
 kām prostor pod zvonikom
zvoniti: zyōnt, zyuniṁ, zyuniň,
 zyuniňę; dān zyuniň; abę ma-
 rīje zyuniň; pōgnę zyuniň; sw̄et
 jūtār zyuniň pred prazníkom ob
 2^h–3^h; u ušiēs mi zyuniň
zvoziti: zw̄oſf, zūəzmę
zvozlati: zw̄əzlat, zw̄əzlām
zvračati: zw̄rāčet, -em; ūəz z.;
 kuzārcę z.; kęj zw̄rāčęs nāmę
 (nam. krivdo)
zvrat: zrāf pl. svet na koncu
 njive, kjer se plug z vprego
 obrača: sūaſf īmę ęsę zrāf nā
 mōim sw̄iſf
zvrhati: zw̄əržaną mīrą
zorsti: zw̄ərſf, zw̄ərstīm, zw̄ər-
 šf, zw̄ərstīla; z. sę
zvorteti se: zw̄ərſ sę; u ęlāj sę mi
 zw̄artī, sę mi ję zw̄artīſel

Ž

žaba: žāba
žabica: žāpcę (žival); ključav-
 nica (Anhängeschloß)
žabičen: žāpčę; žāpčna krāwę
žabji: žābi
žafran: žēfrān
žafranov: žēfrānu
žaga: žāγa, žāję; vrste žag: dr̄e-
 zalcę, yrūštanę, kłādncę,
 lęcnąnkę
žaganica: žāγancę
žaganje: žāγejne
žagar: žāγar, -rje
žagati: žāγat, -am; dr̄owę ź.;
 bāba ž.
žagica: žāγę

žagrad: žāγret, -da
žajbelj: žājbl
žajfa: žāifę
žajfati: žāifat, -am
žajfnica: žāifnę
žakelj: žāk], lę; stāršk ź. (gl. pod
 »starški«); māčka ę žāk] kūpč
žakljič: žēklčk, -a
žal: žōu; mi ję žōu; ę f ję kęj
 žōu? ti nī tr̄ebę bęf nęć žōu
žal: adj. mi nī r̄ebku žōu bęſiəde
žalitev: žēlitu, -itwę
žaliti: žālt, žāl, žālu, žēlīla
žalost: žāləſt
žalosten: žālaſn, -na
žalovati: žēlōwąt, žēlūje